

Cases adossades al carrer França

5 habitatges

c/ França, 68-76 - 17800 Olot

Una bona manera d'explicar el Projecte de les cinc cases al carrer de França, tant pel que fa a l'aspecte formal com al funcional, és a partir d'un element clau en la seva configuració: el camí que travessa cada habitatge. Aquest camí, que té el seu inici en el carrer de França i finalitza a la piscina, recorre ambients tan diversos com la zona verda exterior que separa els habitatges del carrer, el vial d'accés a les cases, l'entrada a cadascuna d'elles, i el jardí, englobant en el seu recorregut les comunicacions verticals dels habitatges (escales). A primera vista, sembla clar que aquest és un eix bàsicament de comunicació, però no pretén ser tan sols això; també entra en joc en el Projecte com a element al voltant del qual es configuren els punts de major interès de cada casa:

L'entrada, lluny de convertir-se pel seu enclavament (semi-soterrani) en un punt fosc de la casa, s'inunda de llum mitjançant el marbre col·locat al costat de la porta principal i a través també del gran finestral situat en la part superior de l'escala, el qual intensifica alhora la qualitat d'aquest espai gràcies a la visió directa del cel.

Les dues escales, que s'enfilen al costat del mur de maó vist que, des de fora, penetra a l'interior dels habitatges, es formen d'estructures diferents depenent del context que les envolta. Així, la primera d'elles, que ens condueix des de l'entrada de la casa cap a la planta superior, té en compte que el nivell del jardí i, per tant, de la superfície està per damunt seu; és per això que es constitueix, pel que fa a estructura, massissa i de formigó i, pel que fa a paviment, d'aspecte petri, per a convertir-se d'aquesta manera en un volum excavat a la terra, buidat a la roca. La segona escala, que porta a l'estudi i les habitacions des del nivell del jardí, té, a diferència de la primera, un recorregut aeri; per aquest motiu la seva estructura és metàl·lica i de fusta, permetent que durant la pujada puguem entreveure el jardí a través dels escalons. Així mateix, també resulta interessant el contrast obtingut entre el conjunt format pel pilar metàl·lic i la lleugera estructura de l'escala, per una banda, i el mur de maó vist interior que actua com a taló de fons, per l'altra.

Si ens fixem en l'estructuració del programa dels habitatges pel que fa a nivells, en trobem tres. El primer, situat a la mateixa cota del carrer de França, rep les funcions de garatge (amb capacitat per a quatre cotxes) i d'entrada principal i, alhora, aprofitant el desnivell natural del terreny, conté les terres de la banda oposada als accessos; d'aquesta manera permet que el segon nivell tingui el jardí (d'orientació sud) situat a la seva mateixa cota, fet rellevant tenint en compte que és en aquest nivell on es destinen les funcions de dia (cuina, menjador, sala d'estar), a més del dormitori principal. Per altra banda, resulta interessant disposar d'una habitació en aquesta planta ja que possibilita no haver de pujar una segona escala dins l'habitatge a almenys dos membres de la família. Finalment, en el tercer i últim nivell trobem dues habitacions amb una cambra de bany compartida, i l'estudi, que ocupa la mateixa superfície del menjador-sala d'estar situat en el nivell inferior.

